

Sviatok sv. Šimona a Júdu, apoštolov

Rozjímanie na sviatok sv. Šimona a Júdu, apoštolov. Navrhované témy sú: Šimon, zapálený pre Pána; otázka Judáša Tadeáša; úplná sloboda lásky.

DNES SLÁVIME sviatok apoštolov Šimona a Júdu Tadeáša, ktorí majú v kalendári spoločný dátum, pretože v Novom zákone sa vždy spomínajú spolu, keď sa uvádza zoznam Dvanástich. Okrem toho podľa niektorých starovekých tradícií obaja kázali a boli umučení v Mezopotámii, oblasti Blízkeho východu, ktorá sa nachádza medzi riekami Tigris a

Eufkrat, čo sa zhoduje s niektorými
oblasťami dnešného Iraku a Sýrie.

Lukášovo evanjelium hovorí, že
Šimon sa volal „Zelót“ (Lk 6, 15), čo v
aramejčine doslova znamená
„horlivý“, „vášnivý“. Používalo sa aj
na označenie tých, ktorí patrili k
hnutiu alebo sympatizovali s hnutím,
ktoré bolo vtedy v Izraeli v móde a
ktoré sa stavalo proti rímskej
nadvláde tým, že podporovalo
neplatenie daní a propagovalo rôzne
druhy vzbury. Je celkom možné, že
Šimon zdieľal myšlienky tejto
skupiny. Jeho prezývka naznačuje, že
sa vyznačoval „horlivým zápalom
pre židovskú identitu, a teda pre
Boha, pre svoj ľud a pre Boží zákon.
Ak je to tak, Šimon je protipólom
Matúša, ktorý, naopak, ako colník
pochádzal z činnosti považovanej za
úplne nečistú. Je to jasný znak toho,
že Ježiš povoláva svojich učeníkov a
spolupracovníkov z
najrozmanitejších spoločenských a

náboženských vrstiev, bez vylúčenia. Zaujímajú ho ľudia, nie sociálne kategórie alebo nálepky“[1].

Apoštoli napriek rozdielom vedeli žiť spolu, pretože v Ježišovi našli dôvod svojej súdržnosti: v ňom boli všetci zjednotení. „Je to jasné poučenie pre nás, ktorí máme často tendenciu zdôrazňovať rozdiely a možno aj protiklady, pričom zabúdame, že v Ježišovi Kristovi dostávame silu prekonávať naše konflikty“[2]. Z tohto dôvodu nás prelát Opus Dei vyzýva, aby sme žili kresťanské bratstvo, ktoré sa vyhýba „diskriminácii vo vzájomných vzťahoch, ktoré by mohli vzniknúť pri zaznamenaní rozdielov. V skutočnosti je táto rôznorodosť často bohatstvom charakterov, citlivosti, záujmov, atď.“ Postava svätého Šimona nám ukazuje, že je možné milovať druhých nad rámec prirodzených sympatií alebo antipatií, milovať „jeden druhého ako

skutočných bratov a sestry, s láskavosťou a porozumením vlastným tým, ktorí tvoria úzku rodinu“[3].

SVÄTÝ JÚDA TADEÁŠ, ktorého prezývka znamená „velkodušný“, položil Ježišovi pri poslednej večeri otázku: „Pane, ako to, že seba chceš zjaviť nám, a svetu nie?“ (Jn 14, 22). Je to otázka, ktorú by sme si mohli položiť aj dnes: Prečo sa Pán neukázal vzkriesený veľkolepejším spôsobom? Prečo sa neukázal ako víťaz nad svojimi protivníkmi? Prečo si vybral len malý počet učeníkov, aby boli svedkami jeho vzkriesenia?

Ježišova odpoveď, hoci sa na prvý pohľad môže zdať záhadná, nás uvádza do tajomstva Božieho vzťahu k ľuďom, ako aj do hlbšieho zmyslu jeho smrti a zmŕtvychvstania: „Kto

ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok“ (Jn 14, 23). Na druhej strane Pán dodáva: „Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová“ (Jn 14, 24). „To znamená, že Zmŕtvychvstalého treba vidieť a vnímať aj srdcom, aby si v nás Boh mohol urobiť príbytok. Pán sa nepredstavuje ako vec. Chce vstúpiť do nášho života, a preto jeho zjavenie predpokladá otvorené srdce. Len tak môžeme vidieť Zmŕtvychvstalého“[\[4\]](#).

Niekedy by sme možno chceli, aby Ježiš zasiahol viditeľnejším alebo bezprostrednejším spôsobom do nášho života, ako aj do veľkých udalostí, ktoré poznačili dejiny sveta. Vskutku by tak mohol urobiť, ako mal na to príležitosť počas svojho pozemského pôsobenia. To však nie je Boží spôsob. Ježiš Kristus, mŕtvy a zmŕtvychvstalý, sa pre nás

predstavuje žiarivý a zároveň diskrétny, vyzývajúc našu citlivosť, našu schopnosť otvoriť sa a rozpoznať Ho v tom, čo tvorí náš deň, v kráse, ktorá zostáva nepovšimnutá, aj v bolesti, ktorá akoby prepukla, ako aj v príchodoch a odchodoch spojených so starostlivosťou o osobné vzťahy. Vo všetkom nám Ježiš ponúka svoju pomocnú ruku, aby sme veľkodušne rozšírili jeho kráľovstvo lásky. Chápeme tak, že „prahne po kraľovaní v našich srdciach Božích detí. No nepredstavujme si pritom žiadne ľudské kráľovstvá,“ kázal svätý Josemaría, „Kristus ani neovláda, ani sa nesnaží presadiť, lebo neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť. Jeho kráľovstvo je kráľovstvom pokoja, radosti, spravodlivosti. Kristus, náš kráľ, od nás nečaká len prázdne reči, ale skutky, pretože nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach“[5].

SVÄTÝ JÚDA TADEÁŠ sa tradične považuje za autora jedného z listov Nového zákona. Je to jeden z tzv. katolíckych listov, pretože bol adresovaný všetkým kresťanom, a nie len tým z určitého mesta. Júda ho posielal „tým, čo sú povolání, v Bohu Otcovi milovaní a zachovaní pre Ježiša Krista“ (Jd 1, 1). Po tomto pozdrave upozorňuje kresťanov na niektoré morálne a doktrínálne odchýlky, ktoré sa zavádzali do Cirkvi a ktoré spôsobovali rozkol. Mnohé z týchto problémov sa týkali falošného chápania kresťanskej slobody, ktoré „zamieňajú milosť nášho Boha za výstrednosti“ (Jd 1, 4).

V bežnej reči sa sloboda niekedy môže redukovať na to, že človek jednoducho robí to, na čo má chuť, a tak často, ako sa mu zachce. Avšak „sebecká sloboda robiť si, čo chcem, nie je slobodou, pretože sa obracia

sama proti sebe, nie je plodná. Je to Kristova láska, ktorá nás oslobodila, a je to aj láska, ktorá nás oslobodzuje od najhoršieho otroctva, od vlastného ja; preto sloboda rastie s láskou. Ale pozor: nie s romantickou láskou, nie s láskou z telenovely, nie s vášňou, ktorá jednoducho hľadá to, čo sa nám páči a čo máme radi, ale s láskou, ktorú vidíme v Kristovi, s láskou: to je tá skutočne slobodná a oslobodzujúca láska“[6]. Preto svätý Júda Tadeáš končí svoj list povzbudením kresťanov, aby zotrvali v Božej láske (porov. Jd 1, 20), teda aby vždy konali ako Ježiš: slúžili druhým a veľkodušne sa rozdávali, lebo od Majstra pochopil, že je možné vzdať sa vlastného života a prijať „smrť v plnej slobode Lásky“[7].

„Sloboda nadobúda svoj skutočný význam,“ komentoval svätý Josemaría, „iba ak slúži pravde, ktorá oslobodzuje, keď sa stravuje

hľadaním nekonečnej Božej Lásky, uvoľňujúcej nás zo všetkých našich závislostí“[8]. Takto žili Šimon aj Júda Tadeáš. Ukazujú nám, že život zameraný na Krista a na službu bratom vedie k hlbokému šťastiu, ktoré nás oslobodzuje od otroctva hriechu. Panna Mária nám môže pomôcť žiť so slobodou Božích synov.

[1] Benedikt XVI, *Katechéza*, 11-X-2006.

[2] *Ibid.*

[3] Svätý Josemaría, *Listy* 30, bod 28.

[4] *Ibid.*

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 93.

[6] František, *Audiencia*, 20-X-2021.

[7] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, X. zastavenie.

[8] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 27.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sviatok-sv-simona-a-
judu-apostolov/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sviatok-sv-simona-a-judu-apostolov/) (28.03.2026)